

telům (dirigentům) filiálek zaujato stanovisko zásadně zamítavé a že žalovaný sám příjem tohoto dopisu potvrdil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Neobstojí výtka nesprávného právního posouzení věci ve smyslu §u 503 č. 4 c. ř. s. Odvolací soud správně vyložil smysl §u 20 stanov žalované banky, pokud se týče §u 3 jedn. ř. pro ředitele a dirigenti filiálek, a odkazuje se v tomto směru na důvody napadeného rozsudku. Samo dovolání uznává, že banka jako zaměstnavatelka byla oprávněna stanoviti jednostranné podmínky pro dosažení místa vedoucího úředníka, a, pokud dovolání vytýká, že podmínku, o niž jde, stanovila banka teprve jednacím řádem a tím prý »položila vedoucímu úředníku nůž na krk«, přezírá, že již podle §u 20 stanov měl každý ředitel složit u pokladny společnosti do osmi dnů po tom, kdy byl jmenován, 25 akcií společenských i s kupony nedospělými jako kauci a že již tam bylo stanoveno, že, neučiní-li tak, bude se za to míti, že se ředitelství vzdal. Pokud dovolání poukazuje na bezcennost akcií žalovaným zakoupených, správně poukazuje odvolací soud na to, že náhoda stihá majitele. Ale odvolací soud i správně dolíčil, že akcie žalovanému nebyly vnuceny. Ani o nicotnosti smlouvy po rozumu §u 879 obč. zák. nelze vážně mluvit, jelikož ustanovení §u 20 stanov pokud se týče §u 3 jedn. ř. nepřičí se ani zákonnému zákazu ani dobrým mravům. Pokud jde o práce přes čas, k započtení namítanou vzájemnou pohledávku 17.250 Kč, omezuje se dovolání na povšechnou výtku, že odvolací soud celý případ nesprávně posoudil po stránce právní, poukazujíc v této příčině na důvody napadeného rozsudku, ale nedoličuje, v čem spatřuje právní omyl odvolacího soudu. Není tudíž dovolání ve směru tom vlastně ani provedeno. Než výtka tato není odůvodněna, nanejvýš když se uváží, že žalovaný od roku 1918 byl dirigentem filiálky v S. a že u toho, kdo zastává v podniku zodpovědné místo orgánu, jemuž náleží celý podnik vésti a spravovati, jak tomu jest zejména u dirigenta filiálky bankovního ústavu, nelze výkony nad osmihodinovou pracovní dobu pokládati za zvláštní práce přes čas, jež by musily býti zvláště odměněny (sb. n. s. 6127).

Čís. 6921.

Přihlásili-li se někteří dědicové ze závěti, jiní pak ze zákona, jest zavéstí řízení podle §u 125 a násl. nesp. říz., třebaž v závěti bylo nařízeno, že zůstavitelovo jmění má býti mezi dědice rozděleno a přikázáno podle zásad zákonného dědického práva.

(Rozh. ze dne 23. března 1927, R I 175/27.)

Pozůstalá manželka a některé ze zůstavitelových dětí přihlásily se k pozůstalosti podmíněčně z poslední vůle, kdežto jiné děti na základě zákona. Soud první stolice přijal všechny tyto dědické při-

hlášky, ale v usnesení ze dne 29. října 1926 vyslovil, že není příčiny, by se zavádělo řízení podle §u 125 nesp. ř., poněvadž tu není rozporu mezi dědickými přihláškami s ohledem na nařízení v poslední vůli, že zůstavitelovo jmění má býti mezi jeho dědice rozděleno a přikázáno podle zásad zákonného práva dědického. **R e k u r s n í s o u d** potvrdil v tomto ohledu usnesení soudu první stolice.

N e j v y š š í s o u d změnil usnesení obou nižších soudů v ten rozum, že prvnímu soudu uložil, by ve smyslu §u 125 nesp. říz. zavedl předepsané řízení.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs jest dle §u 16 nesp. ř. opodstatněn. V §u 125 nesp. říz. jest bez jakékoli výhrady nařízeno, že bylo-li podáno k téže pozůstalosti několik dědických přihlášek, jež si odporují, mají býti sice všechny přijaty, ale soud vyslechna strany rozhodne, která z nich má vystoupiti jako žalobce proti ostatním. Toto ustanovení jest rázu ryze formálního a proto, přihlásili-li se jedni dědici k pozůstalosti ze závěti, druzí však ze zákona, jest mezi jejich přihláškami zajisté rozpor. Nižší soudy neměly přihlížeti k obsahu závěti již tak, že vykládaly jeho smysl a význam, ježto se tím pouštěly do věci samé. Proto mělo s dědici býti zavedeno řízení, předepsané v §u 125 a násl. nesp. říz. V tom, že se tak nestalo, nutno spatřovati zřejmou nezákonnost a proto bylo na dovolací rekurs změnění usnesení nižších soudů a rozhodnutí, jak se stalo.

Čís. 6922.

Okolnost, že se strana vzdala znaleckého důkazu tím, že naň nesložila zálohy, nevedí tomu, by nebyl proveden z úřadu.

Zasílatel jest povinen prokázati, že za účelem odstranění naskytnuvších se překážek projevil takovou míru vědomostí, zkušenosti a bedlivosti, jaké jest třeba k uspokojení nároků v jeho oboru za stejných podmínek obvykle činěných. Zda se tak stalo, mohou posouditi pouze znalci, obeznámení se zasílatelským podnikáním a místními poměry.

Bylo-li umluveno, že jest obilí naložiti ve stavu volně sypaném (alla rinfusa), nebyl zasílatel bez svolení odesílatele oprávněn naložiti je v pytlech.

(Rozh. ze dne 23. března 1927, Rv I 1170/26.)

Žalovaná pověřila žalující zasílatelskou firmu, by převzala zásilku obilí došedší po lodi z Německa a dopravila ji dále do vnitrozemí. Zboží bylo opožděně vyloženo, pročež žalující musela zaplatiti zdržné, jehož náhrady domáhala se na žalované. Žalovaná namítla proti žalobě, že žalobkyně nezachovala při provádění příkazu péči řádného obchodníka. **O b a n i ž š í s o u d y** uznaly podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc prvnímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.